

વીવેક સાગર રાગ સંગ્રહ

ભાગ ૧ લો ૨૪૩૭

જેમા

તરેહ તરેહના ગીતાદીક રાગના સ્તવનો વીવેક સાગર
 શુરીજીની પદ્મરામણી તથા નેમીનાથજીના વધાક્ષ
 માંડવા તથા વરધોડા તથા પોખણાં તથા ચોરીના
 ગીતના રાગના સ્તવનો તથા રાજુલના સાત
 વાર તથા પંદર તાથી તથા બાર મોસ તથા
 શુવરી તથા રાસુડા ગરબીઆ વીગેરે ગા
 યનો સમાવેલાંછે. માટે તે સાવક ભાઈ
 ઝાના લીતને સાડ

રચનાર

૨૪૩૭

શા. ભરશીભાઈ નેહા

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

શા. માંડણભાઈ રાધવજી

નુ'બઈ

પારસી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

દીધાછે શાંમટા, જડીયાં તોરણુ બાંધયાં ચોકરે ઘુમરીયારી
 ઘેર નેમીનાથના. શોનારૂપાંના બઉ થંભજે, રૂડા મુકયાછે
 દશ બાર દવાર નેમીનાથના. જીરે ભીત ચીતરાવી માણી મોતીચે
 લીપી લીધી કનકતાણી ગાર. નેમીનાથના. જીરે રંગ બેરંગી
 ચીતરાવીયા, હીરામાંણુક રતન અપાર: નેમીનાથના. મોટા
 તખ્તના મુકયા ભડી ભાતના આરશીચોનો નહી. પાર
 નેમીનાથના. જીરે હાંડી ઝંમરની શોભા ઘણી જીઆં બેડાં ઇંદ્ર
 ઇંદ્રશાણીશાય નેમીનાથના. જીરે ગલીયા વિઠાવયા બહુ
 મુક્તનાં, જેમાં રતન જડયારે અમુક્ત નેમીનાથના. જીરે વાજ
 તર વાજે કઈક ભાતના, એમાં ઇંદ્ર શિલાખાનોડાડ નેમીનાથના
 માંડવો. જીરે કનકતાણાં કીધાં ઝાડવાં જેની શોભાછે અપર
 મપાર નેમીનાથના. જીરે ધન્ય કરૂંકે ઘણી શોભતી જીડાં
 શુરીનર કરે શઉશેવ નેમીનાથના. જીરે મંડપ તોરણુ લટકા
 વીયાં તેમાં મોતીતણો નહીપાર નેમીનાથના માંડવો. જીરે
 જોવા આવયા શરવે દેવતા, રચના દેખીને પ્રભુ ગુણગાય
 નેમીનાથના. જીરે મંડપ રચના કરી બહી શોભતી દેખી
 નરશીદાશ ગુણગાય: પ્રભુ શરણે જાય નેમીનાથના માંડવો.

માળીયામાં ચોરી મંગલ વરતાય.

શેરમાચે ચોકાશી રખાવોરે, ડાંમોડામ ચેકી પારા મુકાવોરે.
 રસતા ઝાડીજીડીને શાફ કરાવોરે, મારગ માંહે નીરમળ જળ

છટકાધારે નેમીનાથની જનને ઉતારા દેવરાધારે મોટા મેલ
 શારીરીતે શાણધારે રે, રથ ઘોડાહાથી ઘણા બળવાનઃ ખાઈપીને
 થયા અતી મક્કતાંન, શાજ માંડી રાખો શહુ તયારે, માગે તેને
 દેશો નલાગે વારે, પશુઓના વાડા ભરાવી રાખિરે, જાન
 શાર પકવાંન કરીને થાપોરે, એમ મન નેમીનાથ તવ ચિં
 તેરે, મુજકારણથી જીવહિશા બહુભંગેરે ધિકપરાણું હવે એવિજ્ઞ
 નારીરે મોક્ષનાતો શુભ મુક્યાં મે વીશારીરે તોરણથી રથ
 પાછો ફરાવીરે, આવી પોતા જ્યાંગિરી વરછે ભારીરે, નગ્રમાહે
 થાવા લાગો હલકાપાત રાજુલ મને પડી ચિંતાની કાપરે,
 વર તોરણથી પાછો વળી જાય રે, મારી શુદ્ધ બુદ્ધ શાથે લઈ
 જાય રે, રાજુલ ચાલી રયની જોતી પાય રે, શંજમ લઈને
 પ્રભુજી તીરથંકર કેવાય રે, રાજુલ પણ મોક્ષ પદવી જાય રે
 ભાવે કરી દાશ નરશી ગુણ ગાય રે આસ્યા મહલી ગામમ;
 જે કેવાય રે તવજી બાંધી પ્રભુ તાણા ગુણ ગાય રે:

કછદેશથી માળણ વાપરી એ રાગ.

જીરે વરઘોડે વર શંચરયા, બેઠ પાશે અમરવીંઝાય શુંદર
 વરપારશને. જીરે છત્ર ધરે શુરીવર સદા, અમર ઈંદર તે વી
 ઝાણોવાય શુંદરવર. જીરે સોવાણ સાજે શોભતા, હય ગજરથ
 પાય કંકોઠ; શુંદરવર જીરે દેવદેવી નરનારીયો ચાલે હરખથી
 ઢાડાહોઠ શુંદરવર, જીરે દેવ કુંવર શમ દીપતા, ચાલે શોવાલા

શ્રીકાર: શુંદરવર. પારશને. જીરે નવાનવા અડંબરે કરી, જો
 તાં ઉપજે હરખ અપાર શુંદર. જીરે કંઈ બેડા શુખપાલમાં
 કાંઈ રાજ વના ચક્રોલ શુંં જીરે હય ગજ રથ બડ ગડ
 ગડે એમ કલસુત કરતાં કલોલ શુંં જીરે શુરીનર બડ શા
 જન મલયા કરવજ ઘરેણાંના ઠાઠ શુંંદરવર પારશને. જીરે મુખ
 તંબુલે પુરીયાં, શુણી બરૂદને બોલે જય ભાટ શુંંદરવર. જીરે
 અંતરદાંનીયુ ગુલાવની, છાંટે માંહે માંહે ધરીનેહ શુંંદર. જીરે
 ગજરા ઘાલયા ઘણાં કુસનાં, ચુવા ચંદન અગર ચરચાય:
 શુંંદરવર પરશને. જીરે અખીલ ગજાલ ઉડાવતાં, છાંટે કેશર
 મૃગ મદવાર: શુંંદર. જીરે ઘુપ ઘંટી બડ મહમહે નાચે નાટક
 અમરી અપાર જીરે અબ્દમંગલ આગલ વહે, અસી કુંત ફલ
 ક ધુન્ધાર. શુંં જીરે વરંમાંન પુરૂશા વહે હાસપકાર
 ચાતુરતકાર શુંંદરં જીરે સુર ગંધરવ મલી ઘણા, વાજે શુર
 મંડલ ડફ બીન શુંંદરં જીરે મુનીમંડલ ધીકારથી વગી ગાય
 મધુર શુરલીન શુંંદરં જીરે ઢોલ નાખતો ગડગડે તેમાં વિચ
 વિચ વાજે ટકોર શુંં જીરે લાલ છંદના માનથી એ પડે ન
 ગારાની કોર શુંં જીરે ભુંગલેભેરી ન ફરીયાં વીણાવાશળા
 રશીક નીશાંત શુંં જીરે નશચશતી શરણાયું કુરે એ દિશે
 કરતીગાંત શુંં જીરે વામાચે મોડ બાંધીચે લઈ લાંમણ દીવો
 હાથ શુંં જીરે ઈદ્રાણી જીતરથ ચડયા તશ કુસવંતી નારી

શઉસાય શું હરે શરણે શાદ શોએલા ગાયું ઉલટઆંણી
 અંગ શું એમ જાનડલીઉ શઉ પાશછે પેરયા નવલા વેશ
 શુરંગ શું હરે નગર નારીચો ખારીચે શને ગોખ અટારી
 ધાય શું હરે વાજન નાદને સાંભલી અતી તનમન આકલ
 થાય. શું હરે ઇસતરીને વાલાઘણા કરી કાજળ ને સીદાર
 શું હરે વળી વીશેશે વાહલા કાંઈ દુધ જમાઈ તુર. શું
 હરે વાજગાજ શાંભળી આવે અરધ તીજક ધરી ભાળ. શું
 હરે એકઆંખ આંજીકરી જોવા ચાલે કાંઈ અવીવેક. શું
 હરે ઢરતા ગીરનાડુમા મુકીને જોવા ધાય આય શું હરે
 પ્રોછતી ખાલ રમાંડતી શખી ખાળક લઈ પળાય શું હરે
 અવલી કંચુકી પેરતી કાંઈ અરધશના નથી ખાળ શું હરે
 ચંદન પગે ચરચતી કાંઈ અરતો લગાવતી ભાલ શું હરે
 એઢણ અવલાં એઢતી કટી મેખલા ઘાલતી કંઠ શું હરે હાથે
 ઝાઝર ઘાલતી પગે કાંકણ ઘાલે ઉમંગ શું હરે પુરવધુ
 એમ ઉછવ જુએ મનમાં આનંદ નમાય શું હરે મો
 તી શુવરણના કુલડે વધાવતી પરબુ ગુણગાય શું હરે પુર
 જન થાડ મલી જુવે દોડીને ચોક બજાર શું હરે પરબુ
 આવી ઉભા રયા ફરતાં મંડપ તોરણા દ્વાર શું હરે
 સાલાચે પાંણી છાટણ માગીયુ તયારે ભુખાણદીચે ભુખ શું હરે
 ઈંદર કંહે વેવાંણને પોંખો પરબુને ધરી હવે ચોપ શું હરે

ઉડોને આરગુ શું થાઓ અમે આવે થઈ ઘણી વાર શું
 હરે આંગુડ રંગ વધાંમાણા શાળી આવે પરસન જનનાર સું
 વરછ ઉારેઆ વાડીએ જનસહી વાડીઆ ખારે
 એ રાગ.

સીધા રથના નંદન વીરછ વીનંતડી અવધારો રે,
 ભવ મંડપમાં નાટક નાચ્યો; હવે મુઝ પાર ઉતારો રે શી
 ધા રથના નંદન; ત્રીન રતન હાલો મુઝ તાતો, જેમ મન
 નાવે સંતાપે રે; દાન દેહનતા પરભુજ કશરકઈ આપો પધવીર
 આપે રે; શીધા રથના નંદન વીરછ. ચરાણ અંકુઠે મેરૂ કંપા
 વેઓ, મોડે આશુરના માન રે, અસ્ટ કરમનો જગડો
 જીત્યાં; દીધા વરશી દાન રે. શીધા રથના નંદન, શાશન
 નાએક શવ શુખદાએક તરશલા કુંખે રતન રે, સીધા રથનું
 વંશ દોપાવેઓ, માહાવીર તુમ ધન ધન રે, શીધા રથના
 નંદન. વાંચક શખરે કીરતી વીજ્ય ગુરૂ, પાણમુતાશ પશા
 એરે; ધરમ તણાએ જન ચોવીશ વીનય વીજ્ય ગુણ ગાયરે
 શીધા રથના નંદન.

જંગી મેડી હેઠ બાહા જખદક દીવડોરે એ રાગ.

શમત શખર ચાલો જઈએ મોરી શજની રે, વીશે રે ટુંકે
 વીશજને સર રે; વંધતાં પાપ ન લઈએ મોરી શજની રે,

શમત શખર દેશ પરદેશના શંગળ આવે રે, જતરા કરીને
 શુખ લઈએ મોરી શજની રે; શમત શખર ચાલો મન વ
 ચન કાયાએ કરી પરદખાણા દીને રે, મન વંછીત કળ લ
 ઈએ મોરી શજનીરે; શમત શખર ચાલો ઉતમ એ ઘેરી
 વાર શોવંતા રે, અજર અમર પદ લઈએ મોરી શજની રે;
 શમત સખર ચાલો જઈએ મોરી શજની રે. ॥ ૨ ॥

રે ખાર ખતરીશી મારી તરામડી; મેલે અડી માડવ
 હેઠ એ રાજ.

હુતો કળશ ભરૂં તે ગંગા નીરના, નમાણુ કરું માહાવી
 રના વીરજણેસ વાંધીએ, વાધીને પાપને ખાંડો રે પરાણીજ
 ને સર વાંધીએ; હુતો પીયાલાં ભરૂં તે કૅશર ગોરના, માંહે મ
 રગ મધ, અમુલકેમારા વીરજને શર વાંધીએ. હુતો તલક કરૂં તે
 નવ અંગના, ફુલ ચડાકું પંચ રંગકે; મારા વીરજને શર
 વાંધીએ, હુતો પુજા કરીને થાઉં પાવના, ભાઉં તે આગળ
 ભાવના, વીરજને શરવાંધીએ ઈતો ભાવ લક્ષાતે મુંઢરા શેહે
 રના, જ્યાં વીર ભેરાજે જ્ય જ્ય કાળના; વીરજને શંક
 દીએ જ્યાં શંગ શદાઈ આનંદનાં ઉમેદ મંડળી કહે સુખ
 કંદના; વીરજને શરવાંધીએ; વાધીને પાપને છાંડો રે, પરા
 ણી જને શર વાંધીએ. ॥ ૩ ॥

જખડક દીવડો રાજકુંવરીને હાથ મેલીને ચાલેઆ
શાસરે રે એ રાગ.

વારી પ્રભુ દશમાં શીતળનાથ શેઠાણા રે એક વીનંતારે
વારી પરભુ મારે તુમસુંડે પરીતકે, અવર સુંન આંખડી રે
વારી પ્રભુ ભાદળ પુર અવતાર કે દ્રઢ રાજ્યો રે
રેવારી પ્રભુ નંદા માતા મલારકે, કુળમાંહે ગાજ્યો રે
રેવારી પ્રભુ સીરીવછ લંછન પાય કે, પરભુજને શોભતાં રે
રેવારી પ્રભુચંદ કહે કરન્નેડકે. અવીઆણા રંગ સુરે. વારી
પરભુ દશમાં શીતળનાથ. ॥ ૪ ॥

આલાનીલા વાણશાએ અગર ઘડુકે એ રાગ.

સુંમતીનાથ પરભુ દરસણ દીને, મુજરો મારો માનીને
લીને, શહિબ સુંમતીનાથ પરભુ પેઆરા; ચરણ પંખાહુ
પ્રભુજ તુમારા; સુંમતીનાથ કેશર ચંદન ચરચીડ રે
અંજે, કુલ ચડાકું પેઆરા પંચરંજે, ઘંટ બજાવું
ને નાટક નાચું, પરભુ ગુણ ગાતાં મનડામાં રાયું, સુંમતીનાથ
પરભુ. પંચ સુમંદ્ર વાજા વગડાકું, અગર ઉંખેલું ને પરભુ
ગુણ ગાઉં, રૂપ ચંદ્ર ગુણુ ગાવત હરખે, ઉમેદ મંડળી દે
ખી મન નીરખે; સુંમતીનાથ પરભુ દરસણ દીને, મુજરો
મારો માનીને લીને. ॥ ૫ ॥

તેડોતેડો રે વાલંભ સુથાર એ ચાર નવલખો વાણા

ગઝાવસું એ રાગ.

શેવો પ્રાણી રે શાન્તી સોળમાં જન રાજ, સુનો એક
વીનતી માહેરી ગુણ ગાયાં રે લાગી પુરણા રે પરભુજી તુંમ
સાથે પરીત, અવરન દેખું આંખડી ગુણા ગાયાં રે, અસવ
શેન રે અચડા દેવીકો નંધ, નગરી બનારસના રાજ્યા ગુ
ણ ગાયાં રે, મંરમ લંછણ રે પરભુજી તુજનેરે સોહાએ, ધ
નુશ ચાલીસની દહડી ગુણા ગાયાં રે, ભવ ભમમાંત રે લાધી
તુંમ પદશેવ, દાસ નરસી ગુણ વીનવે ગુણા ગાય રે ॥ ૬ ॥

લગન બાજેટીઆ શે હીરે રે જહીઆ એ રાગ.

વાજત રંગ વધાઈ નંગરમે; જયજયકાર ભયા જન
શાસન, વીરજાણુંધ કીધો દવાઈ નંગરમે, વાજત રંગ વધાઈ
નંગરમે; શભશખીઆંત મીલ મંગળ ગાવે, મોતી અન
ચોક પુરાઈ નંગરમે, વાજતરંગ કેશર ચંદન ભરી અકચોલી,
સાહેબ જોતીશ વાઈ નંગરમે, વાજતરંગ હરખ ચંદ પરેભુ
દરશાણા દેખા, હે જસું આવત મેણ, નંગરમે, વાજત રંગ
વધાઈ નંગરમે. ॥ ૭ ॥

રાગ રાશુડો.

સઘઅર સીધને વોરાવો મને શાસરે જો એ રાગ.

ધન ધન રે દીવાલીમારે આજ નીરે જો, કે મેંના છખી

જોઈ જન રાજની રે જો; ધન ધનરે દીવાલી મારી આજનારે
જો, પેરી અંગી અલોકીક જાતની જો, માહે ખુટી દીશેછે
ભાંત ભાંતની જો, ધન ધન રે દીવાલીમારે આજનીજો મણી
હીરલા મોગટમાં જડેઆ ખહુરે જો, કાને કુંદલની શોભા સી
કહું રે જો, ધનધન મને કરપા કરી તે કહું કસીરે જો, કે મારે
વાલે મુજ સામું જોયો હશી જો; ધન ધનરે દીવાલી મારી આજ
રે જો, કે પરબુસાંતી જાણુધ હધએ વશેઆજો, થધ સુર સ
સીની ચડતી દશાજો, ધન ધન રે દીવાલીમારે આજનીરે જો.

આધવ નંદનું છધએ તેનમેરી થએરે જો, એ રાગ.

ધન ધનરે ચોગડીઉં મારે આજનુરે જો, મેં તો મુખ
ડો જોયો જનરાજનું જો, ધન ધનરે ચોગડીઉં મારો આજ
નોરે જો, વાલાના વંદન પર કોટિક ચંદરમારે જો, પરબુને
નાસદીન વાંચું છું હું તો ખમા જો, ધન ધન; પરબુનું મુખ
કું જોતાં રક લાગશેરે જો; દુઃખ જનમ મરાણના ભાગ શે
જો; ધન ધન૦ વાલો મનના માના મુખ આપશે જો,
કરી પોતાનો ક્ષય પદ થાપશે જો; ધન ધન૦ ગાયો ગીત ગાન
તાન સઉન સોહામણારે જો, સુર નરસીને સદાય વધામણારે
જો, ધન ધનરે. ચોગડીઆ મારે આજનાકે જો ॥ ૬ ॥

રાગ રાસુડાં.

ઝોરીતે ઝોરી હલવે હલવે ચાલજો એ રાગ.

સુરસા નંદન જુગદા વંદન દેવજો, દેહરે નવરંગી નીત;
 મીત ભેટીએરે જો, ભેટેઆથી સુખ થાએ ઝોરી બેની જો
 ભવ ભવના પાતકડા અલગા મેલીએરે જો, સુંદર સાડી પેહે
 ફી ચરણાચીર જો, આવોરે ચોવટડે જન ગુણ ગાઈએરે લો;
 જન ગુણ ગાતા સુંથાએ ઝોરી બેની જો; પરભરે સુર પદ
 વી સુંદર પાંખીએરે જો, સીરી જુગનાયક લાયક તુંમ ભગ
 વંત જો; લાયકરે તુંમ શરીઓ જગમાં કોએ નધરે જો.
 પાખી હવે મે તુજ શાસન પરનીત જો, તયાંને રે એક ઘેઆને
 પરભુ આવી મલેઆરે જો. ઉંચ પાણું પચાસ ધનુસનુ માન
 જો, પાછો રે વળી આ યુસજાખ છતરીસના રે જો, સીરી ગુર
 વિવેક શાગર મુરિ પસાય જો; નીસદીન રે એક ઘેઆને પ
 રભુ ગુણા હૃદયે ધં; રે જો. ॥ ૧૦ ॥

ભમરો ઉડેરે રંગ મોલમારે પડેરે નગારાંની ઘોષ એ રાગ

આજ સફળદિન માહેરેરે વંદ્યા શ્રીરધુણોવારાહે રે. કેસ
 રીચોજી ભેટીયા મેંત્રા ડવાગડ વિચ શોભતા રે આવન જિંના
 રે પરશાદ રે. કેશમેરૂસમ ઉતમ દહરા રે કોરાણી અતીશે શ્રી
 કાર રે કેસરીચોજી ભેટીયા રે. થંભે થંભે શોભતી પ્રતલી જાં

હીથે દવવિમાન રે કેસરીચોળ બેટીયા રે રતન જડીત
 મુવરાણ અંગીકા રે તેજેજઠામણી ભાંણુ રે કેસરી. ગઈ
 મુખ જલ્પકેસરી રે સાસન દવતાએહરે કેસરીચોળ બેટી
 યા. પરભુજની મુરત મોવની રે વપતીમાં ખાંમયાંછે નણુ રે
 કેસરીચોળ આસા ધરીને હું આવીચો રે દરે દરસણ મહારાજ
 રે કેસરચો. કેસરના કીચલ ચીરયા રે હોચે નીતમંગળ માંજ
 રે કેસરીચોળ મહિમાવંત મોટા તમે રે જગ સઉને મેજ સપા
 યરે કેસરીચો કલજુગમે રે સા ચોધણી પિરતોછે પુરાણ
 હાર રે કેસરીચો સંવત ૧૯૭૨ આગણુ બાતેરો વધસાખ વિ
 દખીજ સાર રે કેસરીચોળ. શેઠ નરસી નાથાના સંગમાં રે વર
 તેછે જય જય કાર રે કેસરીચો.

ગુંધરી-તીજ્યતે.

ભમરા રૂણજીણુ કરતો ભમરો સંચરચો એ રાગ.

સખી ચાલોને પરભુજ જાયે વંદવા સખી સજયે તેશો લસણુ
 ગાર રે સઘયર મોરી ચાલોને પરભુજ જાયે વંદવા એ ટેકા
 સખીબાચે બાન્નુખંધ બેરખા હાથે બંગડીનો રે છમકાર રે
 સઘયર મોરી ચાલોને કંઠે હાર શોભે તે નવસાખનું હીરાં માંણુક
 જડીયા અમુલ રે સઘયર મોરી ચાલોને. સખીને ચંદર સરીખો
 શોભે ચાંડલો જેનું મુલછે અગરમપાર રે સઘયરમોરી. સખી

ચીરપેરચો રે નવરરંગના જેનાં પાળવ કરે ચલકાટ રે સઘયર
 મોરી ચાલોને. સખી કંચુકી શોભે કસખી ભરતની ઝડીયા
 મોતીયેં બાંધયા રૂડા મોરરે સઘયર મોરી ચાલોને પરભુજી જી
 ચે વંદવા. સખી સચ્ચા શાણુગાર ભણી ભાતના જેની શોભા
 તે કહી નવ જીય રે સઘયર મોરી ચાલોને સખી હરખ ભરી
 સહુ ચાલતી ભાવે પરભુ તણા ગુણુ ગાય રે સઘયર મારી.
 સખી શેઠના ઘરની આવી ભાવે ઉમેઢ મંડલી ગુણુ ગાય
 રે. સઘયર મારી ચાલોને પરભુજી જીયેં વંદવા.

ગુવરી બીજી.

આજ વાલાનાં દરસન કીધાં દોહોલાં મેતો નીરખયુંછે પર
 ભુજીનું મુખ રે સાંભળરે પરાંણી વાલાનાં દરશણુ અતી દોહો
 લાં. જેની શુરી નર કરે નિતસેવના જેના પ્રમાદીક ગુણુ
 ગાય રે સાંભળ રે પરાંણી વાલાનાં દરશન અતી દોહોલાં.
 જેહની આંશુમારેં નરે શહુ દેવતા જેની ગુણુ તે ગાધરવ
 ગાય રે સાંભળ પરાંણી વાળા. જેની હાંકે તેમેરૂ પણુ ઉલટે
 જેનાં નામથી પાવન થાય રે સાંભળ રે પરાંણી વાલાનાં. જેના
 ચિતમાં દયાછે અતી ઘણા જેના ગુણુ તે કયા નવજીય રે
 સાંભળ રે પરાંણી. જેનું નાંમ લેતાં તે શહુજીવને ઘર ઘર
 હો જોતે મંગળ માળ રે સાંભળ રે પરાંણી વાલાનાં. કષક

દુખીયાંને દુખથી ઉગારીયાં જેની નજરનો મોટો મહીમાય રે
 સાંભલ રે પ્રાણી, વાંલાના દરશન દોહલાં. એવા પ્રભુને ભાવેથી
 હું પુજતતી, મારાં સફલ થયાં સહુ કાજરે પ્રાણીવાલાનો જે
 કોઈ પ્રીતે તેવાલાજીને પુજશે, એમ ઉમેદ મંઠલી ગુણ ગાય
 રે સાંભલરે પ્રાણી વાલાનાં દરશન દોહલાં.

શખી નમીચે તેનેમનિન રાજ, ગઢગિરનારે રે;

પ્રાણી રાજુલ જીવેવાટ, શાંતે વારે રે;

શખી આદી તેં અરીઅંત. અમધર આવો રે,

મારા સ્યાંમ શણુગાનેમ, દિલમાં ભાવો રે.

શખી શોંમે શુભ શાણુગાર, શબ્દે અંતે રે;

મારા જગજીવન નિનરાજ, રમીયેં રંગે રે.

શખી મંગલ શુભદિન આજ. મંગળ ચારે રે,

મારો નવભવ કેરોનેહ, સ્વામી સંભારે રે.

શખી યુધે તે આવો ઘેર, યુધિના બલિયા રે;

તમે એક સહસ્રને આઠ, લક્ષણે ભરીયા રે.

શખી ગુરૂ ગરવા ગુણવાન, શોયા દેવી નારે;

તમે શમુદર વિજય કુળઅંદ, નેમ નગીનાં રે.

શખી શુકર શહસાવંત, આવો શજની રે;

મારે પ્રગટ થયાં રે પ્રભાત, વીતીરજની રે.

શખી સનીચેં તે શંખમલીધ, પ્રીત વધારી રે;

એક પોતા મુગતી મોઝાર, નરનં નારી રે. ૭

કહે મુળચંદ મનરંગ, આશા ફળશે રે;

જેકિજલ પાલશે શીયળ, બવનિધી તરશે રે. ૮

તવન ચઉદ શપનાંનું-દેશી ગીતની.

રાયરે શીધારથ, ગરપટરાંણી; નાંમે ત્રશળા મુલક્ષણીએ.
રાજ ભવન માંહે, મલંગે પહોડતા; ચઉદ શપન રાણીએ લહા
એ. પેહેલે રે શપને, ગજવર દીઠો; બીજે વરશભ શોહાંમણાં
રે, ત્રીજે સિંહ મુલક્ષણા દીઠો, ચોથી લખમી દેવતાએ. પા
ચમે પંચવરણનીરે માલા, છુકે ચંદર અમીભરે રે. સા
તમે સુરજ, આડમેધન; નવમે કળસ અમીભરે રે. પદ્મ
મ શરેવર દશમેરે દીઠો, ખીરશ સમુદ્ર દીઠો ઇગપાર મોએ.
દેવ વિમાન તે ખારમેદીઠો, રણુઝણાં ઘંટા વાજતાએ. રતન
નીરાશ તેરમાં દીઠો, અગની શિખા દીઠો ચોઉદમેએ. ચઉદ
શુપનલઈ, રાણીજી જગયાં; રાય શમોવડ પોતળએ. શુંણા
રે સ્વામી મેંતો સ્વપનાં લાધયાં, પાછલી રાતર ખીયાંમણી
રે. રાય સિધારથ પંડીત તેડયા, કહારે પંડીત ફળએ હનું રે.
અમ કુલ મંડણ, તુમ કુલદીવો; ધનરે મહાવીર સ્વામી અ
વતરયાં રે. જેનર ગાવે તે સુખ પાવે આનંદ ગંન વધાં
આગાં રે.

સાસુ લાવો શેર શોપારી રે આંગણુ આવયો વીર વેપારી

એ રાગ.

વેવાંણુ ઉડતુ વેલી ઊંધતણ, વર આવયોએ તોરણ શાન્
સણ. સવાલાખ નગારાંનો ઘોંસપડી પોંખવાની તે જંખણે
એહધડી. કોઈ જાંણુ કરે પીછાંણુ કરે, તમે પગલાં આવીને
ખાર ધરે. અમને ઉભે ઘણી વાર થઈ, વેવાંણુને ખખર ક
રો જઈ. વેવાંણુતું લેજે લાવ ઘણો, તારે ખારણે અવશર વી
વાતણો. શુંમેડીછે ઘરનેર ખુણે, કંચન માણીમાલ ઘણુ જુ
ણે. આ અવસરે કેમતુ થઈ થાંથીરે, તુજ આગણે ત્રીભુવન
પતી કયાંથીરે. દેવને દુરલભ દરશન જેહનું, શેજે મિલકું થા
શે તેહનું. શહુ ઇંદર કરે જેહની શેવા, એહના દરશન જેમ
મીઠા મેવા. ઉડ ઉડતુ વેલીઆવ વલી, શીયા કાંમમાં જઈને
હુમાણાં પડી. ઇંદરે ભંડાર ઘણા ભરીયા, માણી કંચન કરી જ
વા કરીયા. વલી જ્ઞયે તે માંગી લેજે, તોરણ પછ તો શ
હુને દેજે. વેવાઈની હાંમ રખેંખોતી, આહુ અવકું સું રર
જોતી. ઇંદરાણીયે ભીંડ કરી તારી, તેણે વાત બની આવી ભારી
નહોતો જાણુત દીકરી દીધી હતી, શોભારેશે ઇંદરાણી વ
તી. તારે મંદીરે આવયો ત્રીજગ ઘણી, ઉડ ઉડ તું વાર થ
ઈછે ઘણી. તવ સાંભત્રી કહે માસી સાસુ, એમ ખોટી થાએ

મું કાશયુ. વિવેકના કારણછે બોરા, પારકે ધરે દીશોછો પોળાં
 એમ મોટાં બોલન બોલો બહુ, પડે કારજ તારે જાણિ શહુ
 પરધરની વાતુંછે શોહેલી, માંથે પડી નીવેડ દોહેલી. એહાં
 શીતણી વિધીમેં વરાણી, હવે આવે પરસન જીતની ધરાણી.
 ઈંદરાણી શમ શાણુગાર ધરી, માણી મુગતા ફલનો ચાર ભરી.
 ગજ રાજની પેરેં ચાલતી, શ્રીફલ શાંતધ્યાં લાવતી. ઈંદર
 ળીયું મંગળ ગાવતી, એમ સરસ પરબુ પદ પાવતી.

કુવરી બાપાજીને ખિરે બેસી એમ બોલે એ રાગ.
 જીરે ઈંદર પુછેરે વેવાંજીને, જીરે મું કરો કરાણી તુમે તેહ વ
 રજ કેમ પોંખીયે. જીરે એમે તેમાં શમજાં નહી જીરે કાર
 જી દાખો તેહવરને, જીરે પેલુંરે ધુશર આદરયું; જીરે ધુસરો
 ગાડલે હોયરે. ધુસરે કેમ પોંખીયે. જીરે ધાંત ઉપજે ઘણું તેહમાં,
 જીરે મંગલરૂપી તે ધુસરે જોયરે ધુસરે એમ પોંખીયે. જીરે ઈંદર
 પુછેરે વેવાંજીને જીરે મુસલુ ઉશલે હોય રે મુશલે કેમ પોંખશે
 જીરે મુશલે તંદુલ નીપજે. જીરે મંગળ રૂપી તે જોય મુસલે
 એમ પોંખીયે જીરે ઈંદર પુછેરે વેવાંજીને જીરે રવાચો તે જોલીયે
 હોય રવાચે કેમ પોંખશે. જીરે રવાચાથી ઘરતરસ નીપજે
 જીરે મંગલ રૂપી તે જોય રવાચે એમ પોંખીયે જીરે ઈંદર પુછેરે
 વેવાંજીને જીરે ત્રાક તે રેટીયે હોય ત્રાકે કેમ પોંખશે. જીરે ત્રાક
 થી સુતર નીપજે, જીરે મંગલરૂપી તે જોય ત્રાકે એમ પોંખી

જરે ઇંદર પુછેરે વેવાણનેરે. જરે સરીચો તે જુઝાને હોય
 સગીચે કેમ પોખીયો. જરે સરીચથી વસતુ સહી નીપજેરે.
 જરે મંગલરૂપી તે જોય સરીચે જોમ પોખીયે. જરે ઇંદર
 પુછેરે વેવાણનેરે જરે ઇંણી પત્રી શીવજીને હોય, ઇંણીએ
 કેમ પોખીયે જરે ઇંણી રખા તે રખા કરેરે. જરે મંગલ
 રૂપે તે હોય ઇંણીએ જોમ પોખીયે. જરે પાંચ એ મંગલ
 પર વરયાં. જરે આદરે સગલા એ લોક વરને એમે પોખીયુ
 જરે તેહ કારણ એમે ઇંહાં કરયારે જરે સુંજાણે દેવતા લોક
 વરને એમે પોખીયુ. જરે સાંભત્રી ઇંદર રૂપ હરખીયારે,
 જરે હરખો સકલ પરિવાર ઉછવ આજ અતી ઘણારે. જરે
 જુપે તંખોલ છાંટણ સમેરે. જરે બહને જુસણ દીધું સાર
 એમએમે પોખીયેરે. જરે ઘાટડી કંઠે આરોપીને જરે પાંચા
 પ્રભુને ઉછાહ એમ પોખીયેરે, જરે માતરીકા ગોત્રીકા થાપીયારે
 જરે લાવીયાં રંગભર તીહાં એમ પોખીયેરે.

ગીત માળણનું.

શંગપુછે કુસવાડીયે, માલણ કવાણશો મારગનાં કુસ. કવાણ
 શુગંધ જાંણીયે, માલણ કવાણશો કુસનો મુસ. તુંછે માલણ
 કોંણરાજની, ચંપક કેતકી કેવડો. માલણ શેવત્રીને જાણ,
 વસતી મલતી મોગરો. માલણ જાંઈ અશોક અમુસ, તુંછે મા

લાણ કવાણ રાયની ચંપોવાવીચો, માલણ કવાણ ગુંથ્યાએના કુલ.
 ભરીક માલારે લઈ મોલવયા, માલણ કેણે ચડાવ્યા અમુલ.
 સાચી માલણ છનરાજની, માલીયે ચંપોવાવીચો. માલણ
 ચતુર ગુંથ્યાએના કુલ, ભવીક માલા લઈ મોલવ્યા. માલણ
 પ્રભુને ચડાવા અમુલ, સાચી માલણ જિનરાજની. કરે મા
 લણ શુણો ભવીજનો, એણી વાડીયે છે ખડુ ફલ શરશ સુ
 ગંધી જાણીયે. તેમાં ચ પક કલી છે અમુલ સાચી માલણ
 જિનરાજની. શેતરૂજ ગિરીવર ભેટવા, માલણ આવચો છે
 કચ્છનો શંગ, દશાવટી આવક વરો. તેમાં શંગ મુખીમાં
 નરશિંગ સાચી માલણ જિનરાજની. નરભ દોહલા પાંખીને
 માલણ પુજવા આદી જાણુંદ, શફલ જનમ કરી શુખ લહો
 માલણ લેશે પરમાનંદ સાચી માલણ જિનરાજની. સતર
 ભેદ શુવિધે કરી, માલણ શાંખીવછલ શોહાય. મોલાગ્ય ચંદ્ર
 શુ ગુરૂ લહી. માલણ સ્વરૂપ ચંદ્ર ગુણગાય, સાચી માલ
 ણ જિનરાજની.

ચાલો ચાલો સિધા ચલ જયે રે, રિખલ દેવ શુખ કારીયાં.
 ચાલો ચાલો સિધા ચલે જયે રે, એ ટેક આંકડી છે. નાલી
 રાય મારૂ દવીકો નંદા, એતો જુંગલ ધરમ નિવારીયાં રે.
 રિખલ દેવ શુખકારીયાં, ચાલો ચાલો સિધા ચલ જયે રે.
 આદીજિન ભેટયા શખ દુખ મેટયા, એતો પાપ કરમ

રાખી ઠારીયાં રે. રખમ નિંજુદ મુખ કારીયાં, રાયણ રૂખ
 સમો સરીયાં, હારે એતો દખી ભવીક મન મોહીયારે, કેસર
 ગોલી ભરીરે કચોલો. હારે એતો વિધ શું અંગીયાં રચાવીયારે
 રખમ દવ મુખકારીયાં, ચાલો ચાલો. કર નોડી દલીચંદ
 ગુણ ગાવે, હારે એતો ભવી ભવ સરણ તુમારીયાં રે. રખમ
 નિંજુદ મુખકારીયા રે, ચાલો ચાલો સિધા ચલ જાઈ રે.
 ચિતલાગે અનંત જિન ચરનનશે, ચરનનશે જિન ચરન
 નશે એ આંકડી. અનંત નાથજીકો દરસન કરક મગન ભ
 યો હમ મનનશે, પ્રભુ દરસન શે પાપ કટતહે. તીમર જિમ
 અરનનશે, આસા કરી દાસ સરણે આવયો, ઘેલાચંદ પાયે
 પરનનસે ચિત લાગ્યો અનંત જન ચરનનસે.

અથ રાજુલની પનરે તિથી.

ગોકલ આવજને મારાજ. એરાગ

પડવે પીયુ પ્રીત પાલો રે, પરમદા શું અપોલા ટાલો રે. ન
 હ કરી નજરે લાગોરે મનોહર મલવું શુધા તોલે, રાણી રાજુ
 લ ધણીપેરે ખોલેરે; મનોહર. ખાંજી ખીજો નહન કીજેરે, છો
 આજા છેહન દીજેરે. ખોટી વાતનો અંત ન લીજે રે; મનો
 હર. ત્રીજે તમને નમીચે રે, પીયુ પરદસ કેમ ભમીચે રે.
 નિજ સ્વામીને સંજે રમીચે રે, મનોહર. ચોથે ચિત એ

ખું કીજેરે, જોણે દાન અલય દીધુંરે. તેણે જીવતનુ ફલ
 લીધું રે; મનોહર. પાંચ પંચમ ગીતી જોઈયેરે, જાણે કેસર
 ની ખસખોઈ રે. કેમ કરી નાખીયેં ઘોઈ રે; મનોહર.
 છઠે સહબિંધ જીવના ત્રાતારે, જેવા આઠે પ્રવન માતા રે, એ
 તો સાચું કરમ વિંધાતા રે; મનોહર. ગયો સોઠ સાતમ તિ
 થી શારીરે, નમ નિરંજન ભ્રમચારી રે તેના નામની જાં
 ઉં જલીહારી; મનોહર. આવી આઠમ આનંદ કારી રે,
 તેના આઠ ભવાંતર નારી રે. વલી મત મુકો વીસારી રે;
 મનોહર. નવમે નવમે ભવ સારો રે, નમ રાજુજને આ
 ધારો રે, નેહ નીરવહી પાર ઉતારો રે; મનોહર. દસમેં પ્ર
 ભુદ્યા ધરીજેરે, અખણની આસીસ લીજેંરે તે માટે દરસ
 ન દીજેં રે; મનોહર. અગીયારમેં એકલી નારી રે, પીયુ
 મેલી તમે નિર આધારી રે. પ્રીતમ તમે પર ઉપગારી રે;
 મનોહર. બારસનાં ખેલ સંભારો રે, આઠો આવ્યો વરસ
 હો રે, મોહન કેમ ભરીયેં ઉચાલો રે; મનોહર. તેરમેં તો
 રણુથી ફરીયા, ગિરનાર જાણે સંચરીયા રે. નમ રાજમ
 તી નહી વરીયા રે; મનોહર. ચઠ્ઠીદસથી ચિંતા લાગી રે,
 સુત સમુદ્ર વિન્ય લય લાગી રે, પ્રભુ થઈ ખેઠા નિરાગીરે;
 મનોહર. પુનમે તો પરમ પદધારી રે, થયા જનમ મરણ
 ભય વારી રે, પ્રભુએ રાજુજને તારી રે; મનોહર. પનર

તિથી કુરી ગાઇ રે, કહે રાજ રતન શુભ દાઇ રે, તેજ પેઠ
ક પુરમાં સવાઇ રે; મનોહર.

શાહ શાહ રે મુંબઇ શહેર મુંબઇ અબમેલી, માંય
ખાજકરશનની લેહેર મુંબઇ અબમેલી.

અ રાગ.

આજ આંગીરે ખની ગુલનર ચાલો જોવા જઇએ,
પ્રભુ ખેઠા શ્રી જિનરાજ ચાલો જોવા જઇએ. માણી મુગટ
ફલે મુગટ જડયાછે, કુંડળ શુરય શમાનરે, મુખ તો જાણી
પુનમ ચંદા, ખેઠા શ્રી મહારાજ, ચાલો જોવા જઇએ. આજ
આંગીરે ખની મહારાજ; ચાલો જોવા જઇએ. ખાંચે ખાનુ
ખંદ ખેરખા શોભે; કંઠે હીરાનો હારરે; શોભા તો જોની
કહી નવ જાયે; જાણે ઉગયો ભાંગુ; ચાલો જોવા જઇએ;
કુલના ગજરા કુલનાં તોરણ; કુલે શોભે શહુ ઠાઠરે; નર
નારીના ગલાંમાં ગજરા; દીશે ઝાક ઝમાલ; ચાલો જોવા
જઇએ. ગાંન તાંનના શોર ચલાવે; અપશરા નાચે અપારરે;
ભાવે કરી શઉ દેવતા ખોલયા; જિન શાશન જય જય થાય.
ચાલો જોવા જઇએ. આજ આંગીરે ખની ગુલનર; ચાલો
જોવા જઇએ. નર નારી શઉ ધયાનલગાયે; પાણુમે પ્રભુના
ખાંચરે; દાશ નરશી કહે જે શાંભલશે; તે મનવાંછીત ફળ પાય

ચાલો જોવા જઈએ. આજ આંગીરે બની ગુલજર; ચાલો જોવા જઈએ.

ઘોખી ઘોખી બચાડો શું કરે એ રાગડું સતવનછે.

પરાણી લાવેં બેટો લગવાંનરે; નેથી જનમ મરણ

ભય જાય કહું વાંણ; લાવેં બેટો લગવાંનરે

એ આકડી

મણુ મોહીત મારે લટકેરે; વિણ દીઠે મારો જીવ જાય
અપરાધ મારો શું થયોરે. નેથી કંથ વિચોગ મને થાય કહું
વાંણ લાવેં બેટો લગવાંનરે. શખી તોરણથી પાછા એ
વક્ત્યારે. એક હશકું થયું નવરી હાંણ. પશુએ તો શોર
મચાવીઆરે. તમે દયા તણાછો લાંણ. કહું વાંણ; લાવેં બેટો
લગવાંનરે. તમે કાગણ અમે શુણો શાહેબારે. વિણવાંકે અ
મારા જીવ જાય. તમે એક પરાણશો કાંમનીરે. તેથી અશંખય
પશુની હાંણ થાય કહું વાંણ. લાવેં બેટો લગવાંનરે. તવનેમી
નથ મન ચિંતવેરે. એ આગુઘટતું કેવાય મારા કારણ શેઉ
જીવનેરે. વિણ વાંકે તે પશુઓ પીડાય. કહું વાંણ લાવેં બેટો
લગવાંનરે.

એમ તોરણથી રથ વારીયેરે. મને માથેં આનંદ ઘણો
થાય. છુટ્યો શંશારના જાળથીરે. નમ ખાતીશમાં તીરથકર

કહેવાય કહું વાંણુ. ભાવે બેટો ભગવાંનનેરે એવું જાણીને
રાજીલ નીશરયારે. વર તોરણથી પાછા જાયઃહવે રહું શ્રી
કારણેરે. મારું તન મન શુખ શહુ જાય. કહું વાંણુ. ભાવે
બેટો ભગવાંનનેરે. રાજીલ મોક્ષે ગયારે. દાશ નરશી ભાવે
ગુણ ગાય. જે કોઈ શીખેને સાંભલેરે. તેને મન વાંછીત ફલ
થાય. કહું વાંણુ ભાવે બેટો ભગવાંનનેરે.

અથ શ્રી નેમ રાજીલના આરંભાસ

પ્રારંભ.

૧ અઘતરે તે અચુરા નાર, ચિતથી વિમાસે રે, કંત
વિહુણી રાત, કિમ કરી જશે રે ૧ વિરહવયથાની પીડ, મેં
ન ખમાય રે, તુમ વિણ મુજ પ્રાણનાથ, જીવડો જાય રે ૨
ચેઉવન લહેર અથાહ, રાખી ન રહેશે રે, પછી પછતાશો
નાહ, વાલો કહેશે રે ૩ માનવ ભવ અવતાર, લાહો લીજે રે,
સફલ કરો અવતાર કહયું મુજ કીજે રે ૪ સરખો લહી
સંયોગ, કાંઈ વિમાસો રે, વાચક દેવ કહે એમ, જોઈ લયો
તમાસો રે ૧

૨ વઈશાખેં મીઠી સાખ, એ નવી ભાવે રે, ગઉરી
મલી ગીતજ ગાય, મુજ ન સોહાવે રે ૧ દિનકર જિમ
તિમ જય, રાતરી દાહિલી રે, પીયુ વિનાની નાર, મોહં ધ
હલી રે ૨ આ તન મન ધન યઉવન, વિરહા લુંટેરે, વાલા
વિહુણી નાર, તન ધન છુટે રે ૩ નવ શત એ શણગાર, મન
ન સોહાવે રે, શકત નવિણુ સહુ કોય, અન ન ભાવે રે, ૪
જેતાં જય છે દીહ, તે નહી આવે રે, વાચક દેવ કહંત,
પછી પછતાવે રે ૨

૩ જેઠં તે જીવન દુર મુકી મજશે રે, આઠં ભવોના
નેહ, ઘર આવી વાસો રે ૧ જીવન લીજેં લાહ, રંગ ભરી
રમીયેં રે, વિણ ભોગેં કિમ નાહ, દિવસ નિરગમીયેં રે ૨
થિર નહી જગમાં કોય, જીઓ વિમાશ્રી રે, ખાલક જિમ
કિમ કરો હહ, થાશે હાંસી રે ૩ ચાતુર ચતુરજ જેહ, સમય
વિચારે રે, અવસર લહી સંચોગ ચિતડે તે ધારે રે ૪ મુરખ
કેમ જાણે નેહ, પ્રીતજ કેહવી રે, વાચક દેવ કહંત, શાકર
જેહવી રે ૩

૪ આષાઢેં તે વરસે મેહ, વાદલ છાયા રે, જખ
જખ જખુકે વીજ, તુજ નહી માયા રે ૧ દેખી તે મંદિર
સેજ, ખાલા ઘણું જીરે રે, કોઈ મિલાવે કંત, માહારાસંજ

પુરે રે ૨ રાખયું ન રહે તન, આખર જારો રે, જોહવો રંગ
પતંગ, તિમ એ થારો રે ૩ દહી તે કાચો કુંભ, કામ ન
આવે રે, આ વિલસો એ સંસાર, તું સુખ પાવે રે ૪ ખાંચો
ન પીવો સાર, એ જગ જાણો રે, વાચક દેવ કહંત, તુમે
મન આણો રે ૪

૫ શરાવણ તે સુંદર માસ, મેહુલા વરસે રે, પીતમ
વિણ કિસિ નાર, મનશું તરહે રે ૧ એકલે કામ ન થાય, કે
હને કહીયું રે ૨ તે દુઃખ કિમહી ન જાય. વાહાલાં વિધોગે
રે, તુમે જો દીન દયાલ, મેલો ભોગે રે ૩ પુરવ પુણ્ય પસાયા
ચિતયું તો થાય રે, એક સમય ક્ષણ મહિં. દુઃખ સહુ જાય
રે ૪ ખાલા કહે રે વચન, કદી ખીચુ મલશે રે, વાચક દેવ
કહંત, જદી રૂઝ ટલશે રે ૫

૬ ભાદરવો ભલી પર્વે જાય, દાદુર ખોલે રે, માર તણું
સવર જોહ, હઈકું ખોલે રે ૧ આ વેધક જન વેધાય, મુરખ
નવિ જાણે રે, પશુ સરખા જો હોય, મન નવી આણે રે ૨
ભરીયાં નદીય નિરવાણ, સરોવર કહકે રે, ફુલ તણી ઘણી
જાત, ચંપક બહકે રે ૩ આ શુનાં મંદિર સેજ, ઘણું દુઃખ
દાયી રે, કોઈ ઉપગારી સયાણ હોય, મેલે મુજ ઘાઈ રે ૪
આ વિરલા તે સંસાર, પર ઉપગારી રે, આ વાચક દેવ કહંત,
જાડો બલિહારી રે ૬

૭ આશૌચેં તે આશયા હોય, સહુકો સરખી રે, વાલ
મ આવશે જોહ, મલથું હરખી રે ૧ દિવાલીનાં ને દીહ,
સુખમાં લક્ષ્મી રે, કેઈક દિવસનો વિયોગ, તે હવે ટલશે રે ૨
આ રમસું દિવસને રાત, વાલમ સંગે રે, મેવા ફળ પકવાન,
લક્ષ્મું રંગે રે ૩ આ એહવી મન હતી હોંશ, ને પ્રભુ ૫
રેરે. આ સુ ગુણુ સનેહો નાહ, દુઃખ મુજ ચુરે રે ૪ આ
નાહ વિના કુણુ સોણુ, નેહુને કહીયે રે, વાચક દેવ કહંતી
લહેણું લહીયે રે ૭

૮ કાતીયેં કામની નેર, વિષય તે વયાપે રે. આ પા,
યુ વિના નહી કોય, તેહને કાપે રે ૧ આ એકલું કિમ રહે
વાય, દુઃખ કિમ સહીયે રે, આ સીત તણા ને દીહ, કેહને
કહીયે રે ૨ આ રૂપેં સુદર નાર, સરિખે ટોલે રે, કરતિ હાસય
વિલાસ, મદનને બોલે રે ૩ સાંખણી તેહનાં વયાણુ, મદન તે
વયાપે રે. કામી નર ને સોણુ, રહદયથી થાપે રે ૪ ખોટો તે
એહ સંસાર. કહી તે માયા રે, અવાચક દેવ કહંત, વાદલ
છાયા રે ૮

૯ આ માગશીર માસે તે મન ન રહે રાખુ રે,
આ નેણે સુધારસ પાન અમરત આખુ રે. ૧ આ આંખા
તણા ને સવાદ, લીખુથી નાવેરે, આ હિતમ જનથું સંગ, મ

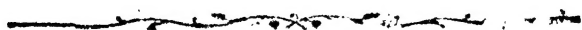
ધયમ નવિ ભાવેરે ૨ આસીત તણા જે સેત, અતિ ધણુ
વાયેરે, તન તન વિરહા જેહ, હુંસી જયેરે ૩ આ ચતુરતે
ચિતમેં વિચારી, સમય સંભાલેરે, નિંમ તિમ કરીને છવ,
તેહને વાલેરે ૪ આ વિષય તે વિષની જામ, પછી દુઃખદાયી
રે, આ વાચક દેવ કહંત, મુણને ભાંધરે

૧૦ આ પોસેં તે પીયુ પરદશ, છોડી મળજેરે,
આ કિમ રહીશું ઘરમાંહે, ચતુરજ થાજેરે ૧ આ મેલાપકના
દીહ, તે ખિણ લેખેરે, આ વિલસો મુખ સંસાર. સહુકો
દેખેરે ૨ આ ફાકટ જયે દીહ, લેખે ન લાગેરે; માનોછ
મુજ મનુહાર, મુખકાં ભાંગે રે ૩ આ માનવ ભવ અવતાર,
ફરી નહી આવેરે, કરો કાંઈ દાય ઉપાય નિમ મુખ થાવેરે
૪ માનનીનાં માનીયેં વયાણ, કમું કર જોડીરે, આ વાચક
દેવ કહંત, તાખો દુઃખ તોડીરે

૧૧. માથે તે માયા થાય, કહું ગુણુ જોહારે, આ
નવ ચક્રવન એ દેહ, વિલસો નેહારે ૧ આ ચાર દિવસના
રંગ, ચટકો લીજેરે, લયો લાહો તુમે સેણ, કહયો મુજ કી
જેરે ૨ ફિરી ફિરી નહીં સંસાર, જોખન જાશેરે, રાખયું
ન રહે તન, સહુકો ભાસેરે ૩ તે કારણ કહું એમ, વાલમ
માહારારે, આ આવી વસો ઘર માંહેં ગુણુ ખહુ તારારે ૩

આ દિન દિન અધિકો પરેમ. નહી કીજે'ર, આ વાચક દેવ
કહત, રસ એ લીજેરે

૧૨. આ ફાગુણ આવયો માસ, નાહ ન આવયોરે,
અખીર ગુલાબજ તેહ. સહુ મેં છંટાયોરે ૧ આ પીયુ ચાલયો
ગિરનાર, મુજને છોડીરે, આ શિવરમાણીયું રંગ, પરીત એ
જેં જોડીરે ૨ આ ખોટી જગમાંહે પરીતી, જે નર કરશેરે.
થિર નહી જગમાંહે કોય, સુકરત હરશેરે ૩ પામી તે મન
વઝરાગય, સંમય લીધુરે, આ રાઘવ સતી ગુણ જાણ,
કારજ કીધુરે ૪ આ સંવત સતર પંચાણું, રહી ચોમાસે
રે, આ પોર બદર શુભ હામ, મનને ઉત્તાસેરે ૫ શ્રી વિ-
જયરતન સુરિંદ, વાચક દેવ બોલેરે, વારી હું નેમ જિજ્ઞાંસ,
નહી તુમ તોલેરે ૬ ઇતિ વાચક દેવ કરત બાર માસા
સમાપત.

માંડ મન નંદકુવર સાથે ખાંધુરે એ શગ

આરતી પંચ તીરથળી

પેહલીરે આરતી પરથમ જાણુંદારે. શેતરું જે મંડણ
 રીખલ જાણુંદારે; શ્રી સિધાચલ તીરથે આવયારે. પુરવન
 વાંણું ભવીક મન ભાવયાં રે. આરતી કીજે શ્રીજિન વરકીરે
 દુશરી આરતી શાંતી જાણુંદકીરે. શાંતી કરે પ્રભુ શિવ મારગકો
 રે. પારેવો જિણું શરણે રાખયારે. કેવળ પાંમીને ધરમ પર
 કાશયારે. આ તીશરી આરતી નેમ જાણુંદકીરે. રાન્નુલ નારી
 તારી નિજ હાથરે. શહસ પુરુશ સુશંયમ લીધારે. કરી નિજ
 આતમકારજ કીધારે. ચોથી આરતી ચથુંગતી વારીરે
 પારશનાથ ભવીક હીત કારીરે. ગોડી પાશ સંખેસવગ પાશેરે.
 ભવીજનની તે પુરે આશરે. આ પાંચમી આરતી શ્રીમહાવીર
 રે. મેરૂપરે જિમરયા ધીરરે સાહા બાર વરશ તપ તપીયારે.
 કરમ ખપાવીને શિવ પુર વશીયારે, આરતી કીજે. આણી
 પરે જિનજની આરતી ગાવેરે. શુભ પરીણામે શિવ પુરજવેરે
 આરતી કર જોડી શેવક એમ બોલેરે. નહી કોઈ મારા જિન
 જને તોલેરે. આરતી કીજે શ્રી જિનવરકીરે. ધંપુરાણુ આરતી

ફાગણકે દિન ચાર, શાખીરી અપનો પીય નો
માંગે શોધુંગી; ફાગણકે દિન ચાર.

અ રાગ.

આંજ ઘરે મુંજ નાથ પધારયા તરીને મંગલચાર; પેલેરે
મંગલ પ્રભુજીની શેવા. ગશી કેશર ધનશાર. આજ. બીજે
મંગલ અગર ઉખેલું. કંઠે ડબું કુલહારરે. આજ. તીજે
મંગલ આરતી ઉતારે ઘંટ બજાવુ રણકારરે આજ. ચાથે
મંગલ પ્રભુ ગુણ ગાવુ નાટીક થઈ થઈકારરે આજ ઘરે.
રૂપચંદ કહે નાથ નીરંજન ચરણકમલ જાઉ વારીરે આજ.
નાથ પધારા કીજે મંગલ ચાર.

સગન બાજોટીએ તે હીરે જડીએ અ રાગ

દીવારે દીવારે મંગલીકો દીવો આરતી ઉતારે બહચરન
જીવો; શોએ આરે મંગલ પરમ દીવાડી; અબડ થેલેને અ
બડા બાડી; દીપાડી જાણુ એને દેવ અજવાલે; ભાવેરે
ભગતે વીધન નેવારે દીપડી જાણુ એને દેવ કડી કાડે;
આરતી ઉતારે રાજા કુવારપારે ને ગર મંગલીકો; નેગરમ
ગલી મતુરવદ શગરે મંગલીકો હોજો; દીવારે દીવો બહ
ચરન જીવો.

